

Ce ajutor dă Ententa Serbiei

În vreme ce regele Petru al Serbiei strigă după ajutor, că altfel se îneacă, domnitorii statelor ententiste se tânguie și cântă: »Vecinica pomenire«.

Pretul unui exemplar 6 fileri.

Dragi cetitori!

(Sorcoveala Cucului de Anul Nou.)

(Versul acesta este introducerea la »Calendarul Cucului« pe anul 1916, al cărui preț este 35 fileri cu porto postal împreună.)

Sorcova, morcova.

Să trăiți, să 'mbătrâniți!

Anul nou la toți vă fie

An de pace, bucurie.

Că de rău suntem sătui,

Prieteni buni ai Cucului.

Și câte țigle sunt pe casă

Atâți bani s'aveți în masă,

Și câți Ruși sunt prinși de noi,

Atâți cai și-atâția boi,

Și câte tunuri, mitraliere.

Puști rusești, s'aveți avere,

Pe-ale voastre moșioare,

In ziua de sărbătoare,

In care toți vom striga:

Gloria! Victoria!

Să trăiască Impăratul

Și să prospereze statul,

Iar în cadrul lui viitor

Fie loc pentr'un popor,

(Ce-a dat atâția eroi

In cel mai mare război,

Pentru pacea din afară

Dar și pentru cea din țară,

Intre noi să nu mai fie

Decât trai în armonie,

Parte aibe de dreptate

Toate neamurile, toate.

Nu mai fie de ocară

Nime 'n mândra astă țară,

Și-atunci orice nemulțumire,

Va fi, cum fu o nălucire...

Iar acum, dragi cetitori,

Ai »Cucului« amatori

Lăsați grijile d'oparte,

»Cucu« vă trimite carte:

Pentru oriși-ce necaz

(Călindarul lui de haz,

Și un an cu mare bine

El dorește la oricine...

Boi s'aveți câți vreți în jug

Și nutrețuri din belsug...

Vaci cu uger cât mai mare,

De beut și de mâncare

Podul, pivnița s'aveți

Plină, dar și crastaveți

Și slănină și cartaboși,

Ouă, pui, găini, cocoși...

In sfârșit tot ce să șade

La o casă cum se cade

La o casă românească

Dumnezeu să vă trăiască!

Și-apoi mai întâi de toate,

Să vă deie sănătate!... Cucu.

La judecată

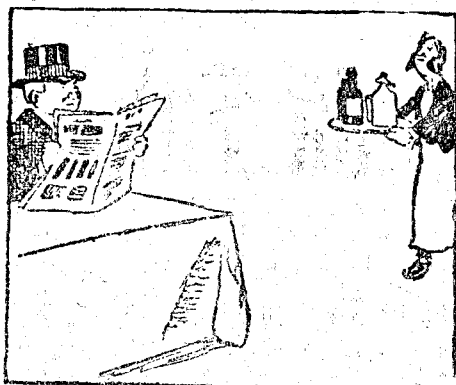
Judecătorul: Ei, spune, cum s'a petrecut păruiala între voi?

A cuzatul: Intii m'a atins Toader la ploare, și apoi l'am lovit cu bâta în cap.

„Cucule“

Cucule cu pana sură
 Multe pozne spui din gură.
 Poate că-ai fost indispus,
 Dar o pozna nu ai spus:
 Cum se face bunăoară
 Că aici la noi în țară
 Părintele din Sisești,
 Pe cari tu nu-l amintești
 Niciodată 'n foaia ta,
 Și serac aici era,
 Are-acum la București
 Mai o casă ca 'mpăratu,
 Are-o vilă d'a domnești
 Tare mândră 'n »Popa Tatu«.
 Astea măi Cucule
 Spune-mi drept enucule,
 Ce crezi, un așa »martir«
 Merită azi, osanale,
 Ori să-l-iai la trei parale?

Pupăză.

O aspele: Chelner! Cum a ajuns musca asta în supă?

Chelnerul: Mă rog, nu știu de sigur, dar sau a căzut, sau a zburat în ea.

— Măi chelner! Au nu ști că nu-mi place să găsesc fire de păr în supă?...

— Negreșit... presupun că domnul a glăsit supa în păr...

IN FINE...?

dedicată României

»Ofensiva de iarnă a Germaniei este îndreptată contra Angliei și Rusiei în Egipt și în respingerea rușilor dincolo de Nistru. România intrând atunci alături de puterile centrale va putea ocupa Bucovina și Basarabia, înaintând cu trupele austro-ungare spre Odessa și Bug...«

I. G. Tufescu în »Moldova«.

Târzie iarnă e acum
 Ce mai stai gânditoare 'n drum.
 Pân' ce se va sfârși piesa
 In loc s'o iei pân' la Odessa.
 Când azi norocu-ți dete sfatul
 Să îți mărești și tu regatul.
 Bulgaria de altădată
 Vezi astăzi e duplicată,
 Opt milioane-s ei acuma,
 Tu dela Ruși de iai trei numa,
 Tu te mărești atunci la zece
 Și deci Bulgaria-i întrece...
 Momentul e suprem; ei bine,
 Haid hotărăștete în fine,
 Gândește-te ce spune Bismarck:
 »O clipă a vremii la popoară.
 »Un norocos moment perdut
 »Nu mai revine-a doua oară.«

Satyros.

„DOSNICII“

»D-nii Lucaciu și Goga încearcă se între în parlamentul țării pe aceeași poartă dosnică, prin care au intrat și în partidele noastre politice.« »Viitorul«
 (Vezi F. P. R. nrul 272.)

Li-o spune guvernamentalul
 Celor ce cu — »ide alul«,
 Au făcut precupeție —
 Pentru o — deputăție.
 Nu de Ardeal li-a fost, vezi Doamne,
 Se între 'n el cu-alai, ifos,
 Ci să se căpătuiască 'n țară
 Și 'n parlament intrând prin dos...

Satyros.

Câteva traducții model

Corpus delicti
 Corpul delicventului.

Vis major
 Visul majorului.

Tempi passati
 Timpul păsatului.

Extra Hungariam non est vita
 Si est vita non est ita.
 Afară de Ungaria nu sunt vite
 Și de sunt vite, nu-s atâtea...

O, PACE!...

O, pace, mult dorită pace,
 Toți te doresc, dar cine-o face?
 Cei ce ar vrea să o 'njghebeze
 N'au nici un drept ca să voteze,
 Iar ceice au în lume vot,
 Sau că nu vor, ori că nu pot,
 Că aceștia nu vor să zică
 C'o fac cedând, sau chiar de frică...
 S'aicea toată norma zace:
 Că întârzie draga pace...
 Dar pân' colea pela Crăciun
 Că vine! — Rămășag eu pun!

Haralamb Călămăr.

— Nu te jenează de loc domnișoară părul acela lung, prin căldura asta?

— Nu deloc. Ceia ce mă jenează mai mult, e că fiecare prost îmi pune între-barea aceasta.

Țiganul la coasă.

— Anecdota —

Un țigan ca toți țiganii
 Meșter mare în cosit,
 Umblase o zi întreagă
 După lucru, dar zădarnic,
 Căci nimica n'a găsit.
 Flămânzise Faraonul
 De gândea că dracu'l ia
 De atâta drum și umblet...
 »Stăi« gândi... »Sfinția sa
 Popa Nae are lipsă
 De cosăși și știu eu bine
 Ce mâncări m'asteaptă, Doamne
 Vezi hacoło e de mine.
 Tot făcându-și socoteala,
 Iac' ajunge deodat'
 La poarta Sfinței sale
 Și pe loc a și intrat
 Se ntâlnește 'n prag cu popa,
 »Ce cauți aici cioropină?«
 »Hapoi ce să cauți, părinte,
 Ia vre-un lucru prin grădină.«
 — »Sapoi ce să-ți dau țigane
 »De-i cosi o zi întreagă?
 »Bani nu-ți dau să știi de-acuma,
 »Dar mâncare treacă-meargă.«
 Se 'nvoiește deci țiganul
 Cu beutură, mâncare,
 La dejun, amiază, ojină
 Și repaos de culcare...
 »Acum poți merge țigane
 »Ce mai stai, că târgu-i gata?«
 »Hapoi ce s'astept, părinte
 »Sunt flămând, vezi hastai, hasta.
 »Să-mi dai dintâi ajunul
 »Și hapoi hameaz, ojină
 »Ca să lucru ziua 'ntrună
 »Să nu mai stau de hodină.
 »Că vezi bine sărut mâna
 »Până-i vreme bună, soare,
 »Că de-o veni iar vre-o ploaie
 »N'a fi păgubi prin ogoare?
 »Apoi fie cioropină
 »Cum ziseși, dar bagă 'n seamă
 »Pân' de sear' să-mi dai tot gata...
 »Nu ti 'ngriji, n'avea teamă!
 Și s'apucă deci țiganul
 La mâncări de 'nfulecat
 Și cât ai bătea 'n palmă
 Tot a lins, a îndopat.
 »Noa acum poți merge 'n pace!«
 Zise popa bucurat.
 »Da să plec«, zise țiganul
 »Căci de-acum m'am săturat.«
 Pleacă-apoi țiganul nostru
 La cosit, dar nici poveste
 Să-i treacă prin cap de lucru
 — Somnu-i bun pe vremi de-aceste.
 Deci pe somn se puse 'ndată
 Și adoarme de-odat...
 — Iată 'n prânz popa să vadă
 Ce-a dres și ce-a lucrat.
 Sub o tufă mare, deasă
 Durmia dus cioroiul nost
 Cu burta la soare 'ntinsă
 Căci destul ținuse post.
 »Scoală măi țigane, cioară,
 »Nu vezi tu că-i la amiază?
 »Cum de dormi pe vremea asta
 »Când tot omul este treaz?
 »Hapoi de părinte« zise
 Cioara din somn speriat...
 »N'ai știut că după cină
 »Nici la tetea n'am lucrat?

Judecătorul: Cum cutezi să intri
 în casa omului și să furi în ziua mare?
 Vinovatul: Ești om prea curios d-
 le jude. În rândul trecut mă muștrași
 că am furat în puterea nopții. Ei bine
 d-le, când să fur dară?

Cucu — împăciutor

Cari se războiesc, cu toții
 Toți ar vrea să facă pace,
 Dar e clar că nu e lesne
 Și-aici toată noima zace:
 Numai Cucu e în stare
 Astăzi ca să liniștească
 Omenirea, cât e pentru
 Partea cea mai sufletească.

Judele: Fosta-i pedepsit vreodată?
 Acuzatul: Nu... acuma am a doua
 femeie.

Sentințe inapelabile

Și între cei desculți se găsesc de-
 stule vite încălțate.

Și cei bine îmbrăcați își dau în pe-
 țice.

Și cel ce e burduf de știință se poa-
 te să nu facă brânză.

Și un analfabet e în stare să-ți
 spuie buchiile!

Călămar.

Arta vieții

Intreaga artă d'a umbla
 Pe drumul vieții multumit.
 E, ca să știi se faci popas
 Unde-s — isvoare de venit.

Mă închin.

E curat încântătoare
 Are-un păr atât de blond
 Obrăjorii îi sunt rumeni
 Și ah, sinu-i e rotund,
 Buze roșii, dinți zăpadă,
 Și ce ten subțire, fin!
 Farmaciști, dantiști măiestri,
 Artei voastre mă închin!

Papugescu.

Consolația lui Pêter băcsi din Serbia

»Un lucru tot nu le-a reușit Șvabilor,
 d'a ne împedica se ajungem la — Adria.«
 După »Musket«.

Și dacă se va face pace...

Și dacă se va face pace,
 Atunci nu Dumnezeu s'o facă,
 Așa ca pacea să trăiască
 Și armele pe veci să tacă...
 O pace slabă, fără vlagă,
 Ah, lumea n'o s'o fericească,
 Ci înfrățirea omenirei
 Intregi un nou viitor să nască.

R. Milescu.

Țarul s'a ținut de cuvânt

Sârbul: Dumnezeu să-l bată pe tă-
 tucul de Țarul, care ne-a lăsat în baltă!
 Rusul: Cum așa? Ei doar nu va pro-
 mis el, că are să vă aducă pe toți sâr-
 bii sub un sceptru? — și acum sun-
 teți pe cale să ajungeți sub Austro-Un-
 garia.

De-ar ști Doamne!...

De-ar ști Doamne Împăratul,
 De-ar ști, Doamne, cum știi satul
 Cum se luptă, cum se bate
 Azi Românul dela sate,
 Și de-ar ști, cum îl slujește
 Cu credință, românește...
 Și din bietii opincari
 Zău, ar face ghinărari...

Mama: Ți-ai învățat lecțiunea Ele-
 nuțo?

Copila: Da mamă, o știu fără gre-
 seli!

Mama: Bine, dar spune-mi unde a
 pus Dumnezeu pe Adam?

Copila: În Raiu.

Mama: Și câtă vreme a stat acolo?

Copila: Până când și-a căpătat o ne-
 vastă.

La o stație

Poznașul: D-le conductor, cât e de aici până la Cluj?

Conductorul: Douăzeci de kilometri.

Poznașul: Și dela Cluj până aici?

Conductorul: Ce întrebare proastă, tot 20!

Poznașul: Cum întrebare proastă, de ce? D'apoi dela Crăciun până la Anul-nou sânt 8 zile, însă dela Anul-nou până la Crăciun nu este aproape un an?

O ocupație nemulțami

— Am auzit că faci poezii. Trebuie, că a fi poet este o ocupație de tot nemulțumitoare?

— Dimpotrivă! Toate poeziile mele, pe cari le trimit la redacție, le primesc înapoi — cu mulțumită.

A nemerit-o

Invățătorul: Spune-mi forma plurală dela verbul eu muncesc.

Elevul: Noi suntem leneși.

O logodnă ce era se fie

— Mă, eu Sâmbăta trecută era cât p'aci să mă logodesc cu fata popii dela noi.

— Ei și de ce nu te-ai logodit?

— Mi s'a întâmplat un bocluc.

— Ce bocluc?

— N'a vrut să mă ia fata!

Ciudată lume

Ciudată mai e și lumea asta. Copiilor le dai ceva când sbiară, și pe oamenii mari trebuie să-i plătești când tac.

Paserea aeroplan

Doi țărani au pornit în căruță la București, fiind chemați martori într'un proces de hotărnicie.

Ajunși pe șoseaua Kisseleff — era dimineața — un sbârniț straniu îi face să se uite în sus. Deasupra un aeroplan dă târcoale cerului, cu aripile întinse...

Țăranii pe semne nu mai văzuseră aeroplan. Căci unul din ei exclamă:

— Ciudată pasăre, vere!

— Și ce mare-i mă!

— Dă bice cailor, Stane, că ne-a luat naiba de ne ouă în cap!

Vanitate femeiască

Nevasta: Vai da frig mai e astăzi!

Bărbațul: Dar bine, de ce nu-ți închei jacheta?

Nevasta: Dacă mi-o închei, nu vede lumea, că e căptușită cu blană, proștule!

Eroare de tipar

... Pentru ca să se mai însoare, domnul Tândăleanu era vițel cam bătrîn...

(Dintr'o nuvelă, și era să zică nițel în loc de vițel, dar poate că și tipograful să aibă dreptate.)

Anunț de actualitate

Caut nevastă cu ceva zestre, măcar atât, ca se-mi scot paltonul din zalog și se-mi pot cumpăra un stânjien de lemne de foc.

A se adresa cu toată încrederea la Pârlescule.

Epigramă

nevestei mele

La altar a fost pe urmă

Când ai zis ca mine: »da!«

Iar d'atunci de-am vrut eu ceva,

Ai spus totdeauna: »ba!...«

Cătră soldații luptători

Ascultați dragi cetitori,

Și voi soldați luptători,

Eu din inimă vă scriu,

Căci durerea voastră știu,

O știu și eu o simțesc

Soldați bravi vă prețuiesc.

Dragi soldați, voi așteptați,

De-un an nou vă-apropiați,

Anul nou care ne vine

Doar ne-aduce vre-un bine,

Doar va fi mai fericit

Nu ca cela din trecut.

Doară anul acesta

Ne mai poate mângăia,

De-a veni și ni-ar aduce

O grabnică veste dulce.

Nu ne vină veste-amară,

Numai că e pace 'n țară.

Doamne, cum ne-am bucura,

Anul nou l'am aștepta,

Anul nou noi l'am dori

Să ne aducă soldații.

De-a da Dumnezeu să vie,

S'avem cu toți bucurie.

Să se bucure copiii,

Nevestele și părinții,

Nevestele și fetele

Cari și-au negrit hainele,

Părinții, măicuțele,

La cari le plâng inimile.

Plâng, nu se pot mângăia,

Poate au pe cineva

Prisonier prin Rusia,

Ori vre-un mort în Serbia,

Ori poate 'n Italia.

De le-ar mânca pustia,

Că cum ne-au frânt inima,

Și cum ni-or mai despărțit

De ce-am avut mai iubit.

O părinții ce iubesc

Numai fii care-i cresc.

Chiar fii s'or depărtat,

Alți 'n pământ s'or băgat.

O, săraci părinții lor,

Așteaptă fii cu dor.

Doamne, tu fii îndurat

Fie de tin' ascultat

Glasul cel ce s'a rugat.

Că multe luni au trecut

De când războiu a 'nceput.

Iar apoi voi fraților,

Fraților, soldaților,

Eu ca soră vă iubesc,

Din inimă vă poftesc

Că a voastră întristare

Să-aducă bucurie mare,

Să ne mai vedem odată

Țara de dușmani scăpată.

Pe soldați să-i văd rîzând

Și la jug boii prinzând,

De corne plugul ținând

Și pe brazdă fluierând.

Și-atunci toți ni-om veseli,

Anu fericit ni-a fi.

Și pe urma astor toate

Anul nou cu sănătate!

Sida Purcar din Cuvin.

Rezistență

Sunt pesimist, ca Schopenhauer,

Dar nu's ca el așa de trist.

El n'a fost însurat, eu însă

Am o femeie, și — rezist.

R. Milescu.

»Pe lângă plopii...«

»Pe lângă plopii fără soț«

Văzui trecând aseară-un hoț,

Și nu m'a supărat hoția,

Căci ce mi fura era — soția...

Păpugescu.

Te iubesc.

Te iubesc pe îndelete

Că doar sunt și alte fete,

Că de te-aș iubi în pripă

N'aș avea hasnă de-o pipă...

Nicolae Răgaz.

Chiuitură

Bate-mă Doamne cu băta

Nu mă bate cu artagul.

Bate, Doamne, cu toiagul

Nu mă bate cu artagul.

Bate-mă, mă pedepsește

Cu una ce mă iubeste.

Acum și altădată

Tinerii din vremea veche

Dacă le plăcea, vezi, fata

O cereau fără să întrebe

De e din părinți bani-gata.

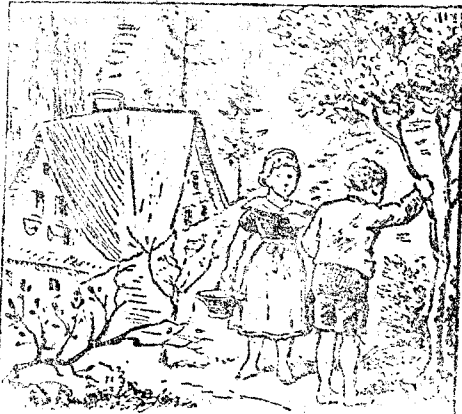
Tinerimea de-azi întreabă

La familia cutare

Mai întâi: de's bani? și'n urmă

De mai e și-o fată mare.

GHICITURI

Ce va să zică chipul acesta?

Aflați!

Ce va să zică chipul acesta?

Aflați!

Editor și redactor responsabil:

Dimitrie Birăuțiu.

Tipografia »Poporul Român«, VII., Ilka-utca 36.